

Lyndon LaRouche: At redde de forenede stater fra udsettelse

13. feb. 2014 – Enhver plan fra [den mislykkede] præsident Barack Obama for at støtte Det britiske Imperium (den nuværende Dronning af Englands) ville nu være en termonuklear udslettelse af global udstrækning af meget af, hvis ikke hele, den menneskelige art. Der er ingen grund til, at en sådan krig skule opstå nu: den eurasiske sektor, inklusive Rusland, har ingen planer i retning af krig, hvis det ikke var, fordi den blev truet af en umiddelbart forestående, global, termonuklear krig. Muligheden bag den tåbelige og vanvittige præsident Barack Obama er, at han nominelt er en amerikansk præsident (en stilling, han i det væsentlige har sikret sig gennem britiske penge fra narkohandel), og mere er en sindssyg abe, i praksis, end nogen andre egenskaber, han har. Hvis USA ikke var underkastet præsident Barack Obamas vanvid, kunne der ikke blive nogen ny krig nu.

Motivet er ikke Obamas; det er det britisk-hollandske imperiums, en institution, som af embedet som monark for Det britiske Imperium, dengang, under Den amerikanske Revolution, blev erklæret for at være en britisk dedikation til skabelsen af et imperium, hvis præmisser er bygget på den eksplicit valgte model for det gamle, Romerske Imperium. Det er den afgørende historiske kendsgerning, for ethvert medlem af den amerikanske Kongres, som rent faktisk ikke har nogen kompetent viden om vor Føderale Republiks historie.

Denne aktuelle præsident har aldrig været andet end en håndlanger for Det britiske Imperium: et fjols, der tilsyneladende ikke har nogen reel hjerne selv: en person, der dribler meninger fra sit høje sæde mellem de to sider af Det hvide Hus[1], hvor han udstrør sine bebrejdelser af

tilbagestående raseri imod alle, som han frygter ikke implicit tilbeder ham.

Det er faktisk en historisk kendsgerning, at de fleste af præsidenterne for vore Forenede Stater indtil dato har været håndlangere, styret af britisk-centrerede finansinteresser, som håndlangere for det tyvagtige Wall Street, som er kontrolleret af Det britiske Imperium: siden perioden for vor Amerikanske Revolution, og Tory-agenter fra den tid, såsom Aaron Burr, en professionel britisk morder, som rent faktisk havde skabt Andrew Jacksons og Van Burens præsidentskaber med penge, der blev kanaliseret igennem de britiske bankinteresser i New York City-området. Præsidenter som Theodore Roosevelt, som fik fordel af mordet på præsident McKinley, og sådanne præsidenter som Woodrow Wilson (som gen-lancerede Ku Klux Klan, større end nogen sinde før), Calvin Coolidge, Herbert Hoover, præsidenterne Bush, og sidst, men værst, Barack Obama.

Vort præsidentembede har i realiteten avlet flere slyngler og deciderede forrædere end alle de ærlige præsidenter tilsammen. Præsident Franklin D. Roosevelt, John Fitzgerald Kennedy og gode præsidenter, (som personer), som Ronald Reagan og Bill Clinton, var de sidste gode præsidenter, som gjorde deres stilling ære. Washington, James Monroe, John Quincy Adams, Abraham Lincoln og den William McKinley, der blev fortrængt af den onde Theodore Roosevelt, fuldender med en bred pensel skitsen over begyndelsen til vor præsidentielle historie: de andre var britiske håndlangere, som gjorde stor skade på vor Republik, enten gennem deres hensigt, eller gennem ren tåbelighed og ren opportuniste.

Franklin Roosevelt som en af de senere var en strålende helt blandt de helte, som fortjente at besidde præsidentiel status.

De problematiske tilfælde har, hovedsageligt, været to: onde præsidenter, eller utåleligt tåbelige præsidenter. På det seneste har Familierne Bush og Obama (begyndende med Prescott Bush, som gennem Wall Street havde finansieret installeringen

af diktatoren Adolf Hitler), haft det absolut dårligste ry i det tyvende og enogtyvende århundrede: men Obama har så absolut været den hidtil værste – hvis der ellers kommer nogen senere præsidenter.

Læs de samlede, udgivne værker af vor første finansminister Alexander Hamilton, geniet, som præsterede at lægge grunden til overlevelsen af geniet George Washingtons præsidentskab, men som blev myrdet af en britisk spion og professionel morder, den samme Aaron Burr, som havde prakket os præsidenterne Jackson og Van Buren på (og havde ruineret det tidligere fremgangsrige USA under præsident Monroe og det virkelig storslåede geni, præsident John Quincy Adams).

Løsningen på krisen

Der er hovedsageligt adskillige reformtiltag, som omgående må indføres, hvis vi skal vende det aktuelt accelererende, fysisk-økonomiske sammenbrud af den amerikanske økonomi, som nu står foran at styrke ned i en generel, økonomisk-finansiel sammenbrudskrise. Heraf kommer den presserende nødvendighed, som nu tilskynder Det britiske Imperium og dets håndlanger, Barack Obama, til et umiddelbart fysisk-økonomisk kollaps. Det britiske Imperiums begær efter en verdenskrig nu finder sit valg af tidspunkt i bevidstheden om en nu umiddelbar, generel, økonomisk-finansiel sammenbrudskrise i den transatlantiske økonomi som helhed.

Der er nøjagtig fire økonomiske forholdsregler til økonomiske reformer, der nu umiddelbart kræves for at redde det amerikanske samfund og dets økonomi:

1. Den omgående vedtagelse af præsident Franklin Roosevelts Glass/Steagall-reform: uden nogen ændringer i den Glass/Steagall-lov, der blev præsenteret under præsident Franklin Roosevelt.

2. Fjernelsen af Wall Streets indflydelse og dets svindelagtige krav om betaling for Wall Streets, og lignende, nominel gæld.

3. En fysisk-økonomisk forpligtelse til en fysisk-økonomisk genrejsning, baseret på en forøgelse af forøgelsen af den fysisk-økonomiske energigennemstrømningstæthed mønstret og anvendt på forøgelsen af både (a) energigennemstrømningstætheden (b) af både energikilderne pr. kvadratcentimeter til både produktion og produktiviteten pr. person af uddannelsen og beskæftigelsen af både den nationale arbejdsstyrke og produktiviteten pr. person og velfærd af den fremtidige arbejdsstyrke (dvs. uddannelse)

4. Den såkaldte »grønne politik« må fjernes, og en tilbagevenden til princippet om fysisk-økonomisk produktivitet, i lighed med Franklin D. Roosevelts ånd, må genoprettes.

Bekræftelsen af denne tilbagevenden til vor amerikanske tradition, udført på denne måde, er det aktuelt eneste til rådighed stående grundlag for den blotte fortsatte eksistens af De forenede Stater.

[1] Med dette billede menes de to sider af Det hvide Hus, der udgøres af hhv. præsidentens private gemakker og det officielle område. I mellem disse to sider er der en basketball-bane (det er der virkelig! –red.)